

Από το Συναξάρι - Ο άγιος Νικόλαος, ο Απόστολος της Ιαπωνίας

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Φεβρουαρίου 3, 2018

3 Φεβρουαρίου

Ο άγιος Νικόλαος ο Νέος, ο Απόστολος της Ιαπωνίας, γεννήθηκε το 1836 στο χωριό Μπεργιοζόφσκι (επαρχία Σμολένσκ). Ο πατέρας του, Ιωάννης Καζάτκιν που ήταν διάκονος, καθώς και η μητέρα του που είχε πεθάνει, όταν αυτός ήταν πέντε χρονών, ήσαν αμφοτέρωθεν άνθρωποι μεγάλης ευλάβειας. Ο νεαρός γιος τους προσέβλεπε στην στρατιωτική σταδιοδρομία, αλλά κατά τις γυμνασιακές σπουδές του προσανατολίσθηκε οριστικά προς τις μακρινές ιεραποστολές που η Ρωσική Εκκλησία αναλάμβανε την εποχή εκείνη. Σκέφτηκε κατ' αρχήν την Κίνα, αλλά τελικά αποφάσισε να επιλέξει την Ιαπωνία, μετά την ανάγνωση ενός έργου για την κλειστή και μυστηριώδη εκείνη χώρα.

Στα 1860, ενώ φοιτούσε στο τέταρτο έτος της Θεολογικής Ακαδημίας της Αγίας Πετρούπολης, μία εγκύκλιος της Ιεράς Συνόδου που καλούσε έναν εθελοντή για να αναλάβει εφημέριος στο ρωσικό προξενείο στο Χακοντάτε, στάθηκε γι' αυτόν το θεόσταλτο σημείο για την έναρξη της αποστολής του. Τελειώνοντας τις σπουδές του, εκάρη μοναχός παίρνοντας το όνομα Νικόλαος, χειροτονήθηκε διάκονος και εν συνεχεία πρεσβύτερος και αναχώρησε ευθύς για την Άπω Ανατολή. Μετά από ταξίδι δέκα μηνών διαμέσου της Σιβηρίας, έφθασε τελικά στο Χακοντάτε της Ιαπωνίας.

Στην χώρα αυτή με ήθη τόσο ξένα προς τον χριστιανισμό και όπου απαγορευόταν επισήμως το χριστιανικό κήρυγμα, οι συνθήκες για την συγκρότηση μιας ορθόδοξου ιεραποστολής ήσαν ελάχιστα ευνοϊκές. Ο άγιος Νικόλαος έμαθε μόνος την ιαπωνική γλώσσα και μετά από μερικά χρόνια επίμονης εργασίας και εκτεθειμένος πάντα σε μεγάλους κινδύνους από την μεριά των αρχών, μετέστρεψε στην ορθόδοξη πίστη τον συντοϊστή ιερέα Σαβαμπέ και τον γιατρό Σακαγιά. Με την βοήθεια των πρώτων αυτών νεοφύτων, διακριτικά και **χωρίς να ασχολείται τόσο με την μεταστροφή ενός μεγάλου αριθμού Ιαπώνων, αλλά με το να καταστήσει αυτούς που έρχονταν στην Πίστη αληθινούς και απαρασάλευτους χριστιανούς**, ο άγιος Νικόλαος κατάφερε να συγκροτήσει μια ολιγάριθμη κοινότητα από δεκαπέντε αυτόχθονους πιστούς. Ο Σαβαμπέ, που πήρε με το ιερό Βάπτισμα το όνομα Παύλος, έγινε αντικείμενο προπηλακισμών από την μεριά των ομοθρήσκων του, συνελήφθη και ρίχτηκε στην φυλακή. Μόλις διέφυγε μάλιστα την θανατική ποινή, χάρις στην κατάργηση των αντιθρησκευτικών νόμων.

Η κατήχηση έθετε αναρίθμητα προβλήματα, ιδιαιτέρως δε η παντελής απουσία μεταφράσεων των ιερών κειμένων στα ιαπωνικά. Για κάποιο διάστημα οι νέοι χριστιανοί έπρεπε να αρκούνται σε μια κινεζική μεταγραφή της Καινής Διαθήκης. Οι μεταφράσεις στα ιαπωνικά της Αγίας Γραφής και των λειτουργικών κειμένων δεν μπορούσαν να γίνουν παρά σιγά σιγά. Ευτυχώς όμως, είχαν κοντά τους τον ίδιο τον άγιο ιεραπόστολο, ως ζωντανό πρότυπο της ευαγγελικής πολιτείας. Η νεαρή κοινότητα δεν προσέκρουε μόνο στην ειδωλολατρία, αλλά και στον παραδοσιακό ιαπωνικό κώδικα τιμής, για τον οποίο εντολές όπως εκείνη της αγάπης για τους εχθρούς έμοιαζαν να αποτελούν μια παραίνεση προς την δειλία.

Μονάχα μετά από δώδεκα χρόνια σκληρής δουλειάς και αφού υπέστη ένα βίαιο διωγμό το 1873, μπόρεσε η ρωσική ορθόδοξη ιεραποστολή να αναγνωρισθεί επισήμως από την κυβέρνηση, με τον αρχιμανδρίτη Νικόλαο επικεφαλής της. Η έδρα της αποστολής μεταφέρθηκε τότε στο Τόκυο, την νέα πρωτεύουσα της Αυτοκρατορίας, και χάρις στο φλογερό κήρυγμα του αγίου ο αριθμός των πιστών έφθασε σύντομα τους χίλιους με αποστολικά κέντρα στο Ναγκασάκι, το Κιότο και το Χακοντάτε.

Στα 1875 χειροτονήθηκε ο πρώτος ορθόδοξος Ιάπωνας πρεσβύτερος και δέκα χρόνια αργότερα ο άγιος Νικόλαος χειροτονήθηκε πρώτος επίσκοπος της ιαπωνικής Εκκλησίας που αριθμούσε τότε 12.000 πιστούς (1855). Παρά τις υλικές δυσκολίες, στάθηκε δυνατή η ανέγερση ενός λαμπρού καθεδρικού ναού στην καρδιά τού Τόκυο που ονομάστηκε ο οίκος του Νικολάου. Με ζήλο που γέννησε τον **θαυμασμό τού αγίου Ιωάννη της Κροστάνδης**, ο άγιος ιεράρχης ίδρυσε σχολεία για την μόρφωση κατηχουμένων και πιστών και το 1878 άνοιξε ιεροδιδασκαλείο για την κατάρτιση του αυτόχθονου κλήρου, όπου εκτός από τις θεολογικές επιστήμες διδάσκονταν η ιαπωνική, κινεζική και ρωσική γλώσσα με απώτερο σκοπό να μεταφραστούν όλα τα ιερά κείμενα τα αναγκαία στον χριστιανικό βίο. Παρά το γεγονός ότι μετέδωσε στην νεαρή εκκλησία του όχι μόνο την Πίστη, αλλά και τις παραδόσεις και τα λειτουργικά έθνη της ρωσικής Εκκλησίας, ο άγιος Νικόλαος μερίμνησε να εδραιώσει μια αληθινή τοπική Εκκλησία, χρησιμοποιώντας την ιαπωνική γλώσσα, μια εκκλησία βγαλμένη από τους κόλπους του ιαπωνικού λαού και αδιαχώριστη από αυτόν.

Κατά τον ρωσο-ιαπωνικό πόλεμο του 1905 επέδειξε σχετικώς την αγάπη για το ποίμνιό του, καθώς και την διάκρισή του. Πράγματι, ο κλήρος του ζήτησε από αυτόν την άδεια να τελεί δεήσεις υπέρ του ιαπωνικού στρατού. Ο άγιος Νικόλαος τούς την παραχώρησε, αλλά ο ίδιος δεν συμμετείχε σ' αυτές, μη δυνάμενος να προσεύχεται για την ήττα της ίδιας του της πατρίδας.

Έτσι, στην μακρινή τούτη χώρα, προφητικά ονομαζόμενη Χώρα του ανατέλλοντος ηλίου, ανέτειλε λαμπρή, χάρις στις προσπάθειες του αγίου Νικολάου, η αυγή τού

Ηλίου της Δικαιοσύνης, του Κυρίου μας και Σωτήρος Ιησού Χριστού. Όταν ο άγιος αρχιεπίσκοπος **εκοιμήθη εν Κυρίω, στις 3 Φεβρουαρίου 1912**, μετά από πενήντα χρόνια ιεραποστολικών μόχθων, η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ιαπωνίας περιελάμβανε 33.000 πιστούς, κατανεμημένους σε 266 κοινότητες, με 35 ιερείς. Αμέσως τιμήθηκε ως άγιος Ισαπόστολος και ο τάφος του έγινε τόπος προσκυνήματος και πηγή χάριτος για τους Ορθοδόξους της Ιαπωνίας.

(Από το βιβλίο: "Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας", υπό Ιερομονάχου Μακαρίου Σιμωνοπετρίτου. Φεβρουάριος, 3. Εκδόσεις "Ίνδικτος")

(Πηγή ηλ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)